

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 80

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 februarie 1998

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 600 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	2	Decizia nr. 716 din 19 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	7-8
Decizia nr. 602 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	3	Decizia nr. 17 din 3 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	8-9
Decizia nr. 605 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și ale art. 11 din Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar.....	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 649 din 16 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 din Codul de procedură penală.....	5-6	4C. — Ordin al ministrului de stat, ministrul industriei și comerțului, privind instituirea mecanismului de eliberare a certificatului de export în cadrul contingentelor tarifare de ovine și caprine vii și carne de ovină și caprină, convenite în relația cu Uniunea Europeană (U.E.) pentru anul 1998	9-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 600**

din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Nicolae Popa	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Anghelușiu Virgil Aurel și Anghelușiu Magdalena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 2 decembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 21 mai 1996, pronunțată în Dosarul nr. 3.476/1995, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Anghelușiu Virgil Aurel și Anghelușiu Magdalena.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca tardiv recursul declarat de Anghelușiu Virgil Aurel și Anghelușiu Magdalena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 12 martie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 602****din 9 decembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330¹
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Voiculescu Ion împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 2 decembrie 1997, în prezența recurentului, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 21 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.283/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Voiculescu Ion.

Prin Decizia nr. 56 din 20 martie 1997, Curtea Constituțională a respins, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹, acestea din urmă fiind considerate ca lipsite de obiect în urma modificării aduse prin Legea nr. 17/1997 și a stabilirii termenului de 6 luni pentru declararea recursului în anulare.

Împotriva deciziei a declarat recurs, în termen legal, Voiculescu Ion, care își motivează recursul cu temeiurile de fapt și de drept ale acțiunii în revendicarea imobilelor.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Voiculescu Ion împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 noiembrie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 605
din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și ale art. 11 din Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Societatea Comercială „Gornești Mureșana” — S.A. împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 65 din 10 aprilie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 2 decembrie 1997, în prezența intimetei Societatea Comercială „Maria Prest” — S.R.L. și a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa recurentei Societatea Comercială „Gornești Mureșana” — S.A., legal citată, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 65 din 10 aprilie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 și 11 din Legea nr. 76/1992. Pentru a pronunța această soluție, s-a reținut că, prin excepție, nu sunt menționate temeiurile constituționale invocate în susținerea ei. S-a reținut, de asemenea, că asupra constituționalității art. 7 și 11 din Legea nr. 76/1992, ce fac obiectul excepției, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive și obligatorii.

Împotriva Deciziei nr. 65 din 10 aprilie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Societatea Comercială „Gornești Mureșana” — S.A., prin care, pe de o parte, sunt reiterate motivele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, iar pe de altă parte, se arată că Legea nr. 76/1992 a fost abrogată, astfel încât consideră că

Față de cele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Societatea Comercială „Gornești Mureșana” — S.A. împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 65 din 10 aprilie 1997, pe care o desființează și, pe fond, respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și ale art. 11 din Legea nr. 76/1992.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

aceasta nu mai poate fi aplicată raporturilor contractuale dintre părți.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Nici una dintre autoritățile menționate nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții și concluziile procurorului, prevederile art. 7 și 11 din Legea nr. 76/1992, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

În legătură cu motivul de recurs privind abrogarea Legii nr. 76/1992, Curtea constată că decizia recurată a fost pronunțată la data de 10 aprilie 1997, iar ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10 din 19 aprilie 1997 cu privire la diminuarea blocajului financiar și a pierderilor din economie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 22 aprilie 1997, această lege a fost abrogată în mod expres.

Potrivit practicii constante a Curții, controlul constituționalității legii se exercită numai asupra unei dispoziții legale în vigoare.

Rezultă că motivul de recurs privind abrogarea Legii nr. 76/1992 urmează a fi admis, Decizia nr. 65 din 10 aprilie 1997, desființată și, pe fond, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 și 11 din Legea nr. 76/1992, respinsă.

În ce privește susținerile referitoare la stabilirea legii ce reglementează raporturile contractuale dintre părți, se reține că acest aspect nu este o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a legii, fiind deci de competența exclusivă a instanței judecătorești.

Motivul de recurs prin care se reiterează susținerile invocate la ridicarea excepției urmează a fi respins pentru considerentele reținute prin Decizia nr. 65/1997, care sunt întemeiate.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 649
din 16 decembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141
din Codul de procedură penală**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 din Codul de procedură penală, ridicată de Georgescu Roberto în Dosarul nr. 3.269/1997, aflat pe rolul Tribunalului Municipiului București — Secția a II-a penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 decembrie 1997, în prezența inculpatului, a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 16 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Tribunalul Municipiului București — Secția a II-a penală, prin Încheierea din 18 iulie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 din Codul de procedură penală, ridicată de Georgescu Roberto.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece încalcă dreptul constituțional la apărare al inculpatului, care, potrivit textului criticat, nu poate ataca cu recurs încheierea prin care i s-a respins cererea de revocare a măsurii preventive.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este nefondată. Pe de o parte, arată instanța, întrucât textul art. 141 din Codul de procedură penală nu prevede posibilitatea de a se declara recurs și împotriva încheierii prin care s-a dispus respingerea cererii de revocare a măsurii arestării preventive, recursul introdus de inculpat împotriva unei asemenea încheieri este inadmisibil. Pe de altă parte, în opinia instanței, legiuitorul nu poate prevedea, în textul menționat, o cale de atac împotriva acestei măsuri, din două motive:

a) luarea în discuție a unei astfel de măsuri are în vedere faptul că revocarea măsurilor preventive intervine în situațiile expres prevăzute la art. 139 din Codul de procedură penală. În faza judecătii, după respingerea unei astfel de cereri, practic nu mai pot interveni elemente noi de natura celor prevăzute la art. 139 din Codul de procedură penală;

b) Codul de procedură penală cuprinde o serie de prevederi care dau posibilitate inculpatului, în etapa cercetării judecătorești și până la pronunțarea soluției pe fond, să reitereze cererea de revocare și să solicite ca instanța să soluționeze plângerea împotriva măsurilor preventive luate de procuror, în temeiul art. 140¹ din Codul de procedură penală.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere că în prezent Codul de procedură penală conține numeroase prevederi ce fac posibilă exercitarea dreptului de apărare, menționându-se în acest sens dispozițiile art. 139 alin. 2 din Codul de procedură penală. De asemenea, se arată că, de vreme ce, potrivit art. 141 alin. 1 din Codul de procedură penală, inculpatul are posibilitatea să declare recurs împotriva încheierii date în primă instanță, prin care se dispune luarea măsurii arestării preventive, ca astfel instanța de recurs să poată verifica legalitatea și temeinicia acestei măsuri, inculpatul, justificat, nu mai poate declara recurs și în cazul în care instanța de fond respinge cererea de revocare a arestării formulată de inculpat, întrucât, practic, acesta ar fi al doilea recurs, cu același obiect, ca și primul, prin ambele recursuri urmărindu-se înlăturarea măsurii arestării preventive. Legea neîngrădind pe inculpat să formuleze cereri de revocare ori de câte ori consideră necesară introducerea unor asemenea cereri, declararea a câte unui recurs după fiecare cerere de respingere ar conduce la tergiversarea proceselor în detrimentul rezolvării problemelor de fond privind aflarea adevărului și stabilirea vinovăției sau nevinovăției inculpaților.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile inculpatului, concluziile procurorului, dispozițiile art. 141 din Codul de procedură penală, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Prevederile art. 141 alin. 1 din Codul de procedură penală stabilesc că: „Încheierea dată în primă instanță, prin care s-a dispus luarea, revocarea, înlocuirea sau încetarea unei măsuri preventive, poate fi atacată separat cu recurs,

de procuror sau de inculpat. Termenul de recurs este de 3 zile și curge de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă. Se susține că aceste dispoziții sunt neconstituționale pentru faptul că, deși art. 140¹ din Codul de procedură penală recunoaște existența unei modalități de atacare a ordonanței de arestare preventivă la o instanță judecătorească, textul art. 141 din același cod nu reglementează și posibilitatea atacării cu recurs a încheierii prin care această plângere a fost rezolvată, în cazul când instanța respectivă refuză revocarea măsurii de arestare preventivă, la cererea inculpatului.

Inexistența unei căi de atac în această situație este apreciată a fi echivalentă cu încălcarea dreptului la apărare și cu privarea nejustificată de exercițiul unei căi de atac.

Critica formulată de autorul excepției nu este întemeiată. În concepția legiuitorului, măsurile de prevenție au caracter provizoriu și sunt luate în funcție de anumite împrejurări concrete, legate de cauză și de persoana făptuitorului. De aici decurge posibilitatea intervenției unor elemente care fac necesară înlocuirea sau încetarea măsurilor preventive. Potrivit art. 139 alin. 1 din Codul de procedură penală, măsura preventivă luată se înlocuiește cu o altă măsură preventivă, dacă s-au schimbat temeiurile care au determinat luarea măsurii, iar în alin. 2 al aceluiași articol se prevede că măsura preventivă trebuie revocată din oficiu sau la cerere, atunci când nu mai există vreun temei care să justifice menținerea ei. Art. 140 din Codul de procedură penală prevede cazurile în care măsurile preventive încetează de drept, iar în art. 140¹ din același cod se prevede posibilitatea plângerii împotriva măsurilor preventive luate de procuror.

Încălcarea prevederilor art. 128 din Constituție, privitoare la folosirea căilor de atac, nu poate fi reținută, deoarece acest drept fundamental se realizează în condițiile legii, iar restrângerea prin lege a căilor de atac este constituțională, nefiind contrară dispozițiilor art. 128 din Constituție.

În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 3/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 15 iulie 1992. De asemenea, asupra semnificației prevederilor art. 128 din Constituție, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 1/1994, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, în sensul că „... este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești”, că „... judecătorul «spune dreptul» pentru soluționarea unui litigiu, dar numai în formele și în condițiile procedurale instituite de lege”, deoarece „... legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, cât și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și modalitățile instituite de lege”.

Prin urmare, reglementarea căilor de atac este la latitudinea legiuitorului, cu condiția, desigur, de a nu se aduce atingeri altor texte constituționale sau dispoziții cu valoare obligatorie, incidente în cauză.

Cât privește prevederile art. 141 alin. 2 din Codul de procedură penală, care stabilesc că „Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea unei măsuri preventive nu este suspensiv de executare”, se constată că nici în încheierea de sesizare și nici în concluziile inculpatului referitoare la neconstituționalitatea acestui text nu se indică motivele ce justifică ridicarea excepției, nefiind menționată nici o prevedere constituțională încălcată. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt neconstituționale numai prevederile care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției, iar potrivit art. 144 lit. c) din legea fundamentală și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea se pronunță asupra prevederii atacate numai în limitele sesizării. În consecință, constituie un motiv de respingere a excepției neindicarea dispoziției constituționale în raport cu care textul legal atacat este neconstituțional. Controlul din oficiu este inadmisibil cât timp controlul pe calea excepției de neconstituționalitate nu se poate exercita decât la sesizare.

În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții Constituționale, așa cum rezultă din Decizia nr. 338 din 18 iulie 1997 și din Decizia nr. 392 din 15 octombrie 1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997 și, respectiv, nr. 299 din 4 noiembrie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 din Codul de procedură penală, ridicată de Georgescu Roberto în Dosarul nr. 3.269/1997 al Tribunalului Municipiului București — Secția a II-a penală.
Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 16 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 716

din 19 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, avându-se în vedere soluțiile de principiu statuate prin decizii definitive și obligatorii ale Curții Constituționale.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Constantinescu Nicoleta împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 19 decembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 16 decembrie și apoi pentru data de 19 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 17 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.219/1995 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Constantinescu Nicoleta și Frunză Mihai Remus.

Prin Decizia nr. 56 din 20 martie 1997, Curtea Constituțională a respins, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Această soluție s-a întemeiat pe jurisprudența Curții, care s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale, atacate prin decizii definitive și obligatorii.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997, Constantinescu Nicoleta a declarat recurs, în termen legal, cu motivarea că decizia recurată nu rezolvă problemele juridice privind drepturile proprietarilor asupra imobilelor, iar menținerea în continuare a recursului în anulare la dispoziția numai a procurorului încalcă principiul egalității părților.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, concluziile reprezentantului Ministerului Public, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Sușinerile recurente, potrivit cărora, prin decizia recurată, nu se rezolvă problemele juridice privind drepturile proprietarilor asupra imobilelor, nu pot fi primite, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, problemele privind rezolvarea situației juridice a imobilelor revendicate fiind de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Referitor la cel de-al doilea motiv de recurs, care vizează poziția privilegiată a procurorului general în ceea ce privește declararea recursului în anulare, în raport cu celelalte părți, acesta este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Potrivit art. 128 din Constituție, exercitarea căilor de atac se poate realiza în condițiile prevăzute de lege. O asemenea lege este Codul de procedură civilă și nici o dispoziție constituțională nu limitează dreptul legiuitorului la o anumită reglementare a unei căi de atac, cu condiția de a nu aduce atingere altor texte constituționale. Cât privește dreptul exclusiv al procurorului general de a declara recurs în anulare, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 130 din Constituție, care prevăd că Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept.

Cele două situații prevăzute la art. 330 din Codul de procedură civilă relevă tocmai apărarea acestor valori fundamentale ale statului de drept.

Rezultă că, departe de a constitui un privilegiu, recursul în anulare reprezintă o modalitate legală de reparare a unor grave erori judiciare, ce se realizează printr-o autoritate publică abilitată constituțional în acest sens.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 noiembrie 1997.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Constantinescu Nicoleta împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 19 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 17 din 3 februarie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Mihai Constantinescu	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Constantinescu Elena în Dosarul nr. 3.199/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 ianuarie 1998 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 februarie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 2 iulie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.199/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Constantinescu Elena.

În motivarea excepției se susține că, prin instituirea recursului în anulare în favoarea Ministerului Public, se încalcă, pe de o parte, principiile consacrate în art. 16 și art. 128 din Constituție, iar pe de altă parte, principiile constituționale privind egalitatea părților în fața justiției, al puterii lucrului judecat și al obligativității hotărârilor judecătorești. În acest sens, autoarea excepției consideră că este inadmisibil ca Ministerului Public să i se acorde și o cale de

atac extraordinară, „pentru aceleași motive care puteau fi invocate pe căile ordinare de atac“.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere, Guvernul consideră că excepția urmează a fi respinsă, ținând seama de practica jurisdicțională anterioară a Curții Constituționale în această materie.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Asupra constituționalității dispozițiilor legale privind recursul în anulare, așa cum este reglementat în Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996.

De asemenea, prin Decizia nr. 96/1996 s-a statuat că dispozițiile art. 330¹ sunt constituționale în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993. În această decizie, în legătură cu susținerea că art. 330¹ din Codul de procedură civilă ar încălca principiul egalității, înscris în art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că

această cale de atac „nu are scopul de a favoriza una sau alta dintre părți, ci anularea unei hotărâri care încalcă principiile esențiale ale statului de drept, cum sunt separația puterilor și independența și imparțialitatea judecătorilor“.

Cu privire la dispozițiile art. 128 din Constituție, prin aceeași decizie s-a reținut că art. 330¹, care face obiectul excepției, nu încalcă această prevedere constituțională, care instituie competența legiuitorului de a reglementa „folosirea căilor de atac, adică exercitarea lor, inclusiv în ce privește termenele, atât de către părți, cât și de către Ministerul Public“.

Totodată, în legătură cu susținerea că art. 330¹ din Codul de procedură civilă ar încălca principiul puterii

lucrului judecat, prin decizia sus-menționată se arată că acest principiu poate fi afectat și prin exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor definitive și irevocabile, care sunt la îndemâna părților, respectiv recursul, contestația în anulare și revizuirea.

Relativ la susținerea că este inadmisibilă coexistența recursului în anulare alături de calea ordinară de atac a recursului, se reține că aceasta nu contravine Constituției, întrucât reglementarea căilor de atac, ca expresie a politicii legislative a autorității legiuitoare, nu poate fi considerată ca fiind neconstituțională, cât timp nu contravine unei norme constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Constantinescu Elena în Dosarul nr. 3.199/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 3 februarie 1998.

PREȘEDINTE,
dr. Mihai Constantinescu

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

**privind instituirea mecanismului de eliberare a certificatului de export
în cadrul contingentelor tarifare de ovine și caprine vii și carne de ovină și caprină,
convenite în relația cu Uniunea Europeană (U.E.) pentru anul 1998**

În baza Hotărârii Guvernului nr. 382/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Comerțului, luând în considerare prevederile Acordului european de asociere a României la Uniunea Europeană, ale Protocolului de adaptare a aspectelor comerciale ale acordului european, ca urmare a lărgirii Uniunii Europene și a punerii în aplicare a rezultatelor Runderi Uruguay, parafat la 21 mai 1997, și ale Reglementării Comisiei Europene nr. 2.327/1997,

având în vedere Reglementarea Comisiei Europene nr. 2.327/1997, care prevede posibilitatea convertirii contingentului de carne de ovină și de caprină în echivalent ovine și caprine vii, în condițiile în care exportul românesc de carne de ovină și de caprină nu se poate face din lipsa abatoarelor agreeate de Uniunea Europeană,

luând în considerare prevederile art. 8 din Ordinul ministrului de stat, ministrul industriei și comerțului, nr. 29/1997 cu privire la modificarea și completarea Ordinului ministrului de stat, ministrul industriei și comerțului, nr. 22/1997, privind

instituirea mecanismului de licențiere și eliberare a certificatului de export pentru semestrul II/1997, în cadrul contingentului tarifar suplimentar de ovine și caprine vii și carne de ovină și de caprină, convenit cu Uniunea Europeană, ministrul de stat, ministrul industriei și comerțului, emite următorul ordin:

Art. 1. — Contingentul tarifar de ovine și caprine vii (pozițiile tarifare 0104.10.30, 0104.10.80 și 0104.20.90) pentru exportul din România în țările membre ale Uniunii Europene în anul 1998 este de 4.867 tone greutate în viu.

Acest contingent este constituit astfel:

- 4.149 tone în viu, reprezentând contingentul tarifar de 1.950 tone ovine și caprine vii în echivalent carcasă;
- 718 tone în viu, reprezentând contingentul tarifar de 337,5 tone carne de ovină și caprină în echivalent carcasă.

Art. 2. — Exportul de ovine și caprine vii, cu destinația Uniunea Europeană, în cadrul contingentului tarifar menționat la art. 1, se realizează pe bază de certificat de export tip Uniunea Europeană (conform modelului prezentat în anexa nr. I), care se eliberează de către Ministerul Industriei și Comerțului (M.I.C.) — Direcția generală probleme europene.

Formularele de certificat de export tip Uniunea Europeană se pot procura de la Ministerul Industriei și Comerțului, sediul din București, str. Apolodor nr. 17, parter, camera 4.

Art. 3. — Contingentul tarifar prevăzut la art. 1 se repartizează pe categorii de operatori economici, după cum urmează:

- 80% — pentru operatorii economici cu performanțe la exportul de ovine și caprine vii în țările Uniunii Europene, în anul 1997;
- 20% — pentru operatorii economici nou-veniți pe piața Uniunii Europene.

Operatorii economici cu performanțe la exportul de ovine și caprine vii în țările Uniunii Europene, în anul 1997, vor trebui să facă dovada realizării acestora (numai pentru exportul aferent ultimei licențe aprobate), în baza următoarelor documente:

- declarația vamală de export (D.V.E. — în copie);
- declarația de încasare valutară (D.I.V. — în copie);
- licența de export — exemplarul pentru vamă (în copie față-verso);
- confirmarea băncii privind încasarea efectivă a contravalorii mărfii exportate (în original), cu referire la numărul declarației de încasare valutară respective.

În lipsa documentelor menționate la alin. 2, operatorii economici cu performanțe de export în anul 1997 nu vor avea acces la contingentul pentru anul 1998.

Operatorii economici nou-veniți pe piața Uniunii Europene sunt firmele care nu au realizat exporturi de ovine și caprine vii în țările membre ale Uniunii Europene, în cadrul contingentului tarifar prevăzut pentru anul 1997.

Art. 4. — Nu vor avea acces la contingentul tarifar prevăzut de prezentul ordin operatorii economici care au beneficiat de licențe și certificate de export în anul 1997, în baza ordinelor ministrului de stat, ministrul industriei și comerțului, nr. 9, nr. 22 și nr. 29/1997, și care:

— nu au respectat nivelul minim de realizare a cantităților alocate, menționat în ordinele respective; sau

— nu au returnat Ministerului Industriei și Comerțului certificatele de export neutilizate; sau

— nu au avizat la Ministerul Industriei și Comerțului, în termenele stabilite, realizările la export în baza certificatelor primite.

Art. 5. — Operatorii economici interesați vor depune la registratura Ministerului Industriei și Comerțului, sediul din București, str. Apolodor nr. 17, în plic închis și sigilat (având înscrise denumirea firmei solicitante și mențiunile „pentru Direcția generală probleme europene” și „Contingent tarifar export ovine și caprine vii în Uniunea Europeană în anul 1998”), următoarele documente:

a) cerere-tip (conform modelului prezentat în anexa nr. II), formular care se procură de la Ministerul Industriei și Comerțului, sediul din București, str. Apolodor nr. 17, parter, camera 4;

b) în cazul operatorilor economici cu performanțe la export în anul 1997, documentele menționate la art. 3 alin. 2.

Depunerea documentelor menționate în acest articol se va face în termen de 10 zile lucrătoare de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României.

În cazul în care documentele prezentate de operatorii economici sunt incomplete, ilizibile sau cuprind erori, cererea de eliberare a certificatului de export tip Uniunea Europeană se respinge.

Art. 6. — Pentru alocarea cotelor se constituie comisia de atribuire a contingentului tarifar de export de ovine și caprine vii, a cărei componență este prezentată în anexa nr. III.

Comisia va analiza cererile operatorilor economici și va afișa, în termen de 5 zile lucrătoare de la data ultimei zile de depunere a acestora, listele cu cotele alocate.

La alocarea cotelor se vor avea în vedere următoarele criterii:

- gradul de solicitare a contingentului;
- asigurarea unei valorificări corespunzătoare a mărfii la export;

— pentru operatorii economici cu performanțe, cotele alocate vor fi cel puțin la nivelul realizărilor din anul 1997, dar nu mai puțin de 7 tone (la solicitarea operatorilor economici pot fi alocate cantități mai mici);

— pentru operatorii economici nou-veniți, cota va fi calculată în funcție de gradul de solicitare a contingentului.

Art. 7. — Operatorii economici cărora li s-au alocat cantități din contingentul tarifar prevăzut la art. 1 au obligația de a depune la registratura Ministerului Industriei și Comerțului, cel mai târziu până la data de 29 mai 1998,

formularele de certificat de export tip Uniunea Europeană, prevăzute la art. 2, completate corespunzător.

În cazul nerespectării acestei obligații, operatorii economici pierd dreptul de a beneficia de cantitățile alocate și, totodată, dreptul de a mai avea acces la eventuale cantități disponibile în cadrul contingentului tarifar pentru anul 1998.

Art. 8. — Cantitățile disponibilizate conform art. 7 alin. 2 vor fi atribuite operatorilor economici interesați care au exportat minimum 95% din cantitățile ce le-au fost alocate anterior din contingentul tarifar pentru anul 1998, în ordinea depunerii la registratura Ministerului Industriei și Comerțului, în plic închis și sigilat (având înscrise denumirea firmei solicitante și mențiunile „pentru Direcția generală probleme europene” și „Contingent tarifar export ovine și caprine vii în Uniunea Europeană în anul 1998”), a următoarelor documente:

a) cerere-tip (modelul prezentat în anexa nr. II);

b) documentația prevăzută la art. 3 alin. 2, pentru exporturile realizate în cadrul contingentului tarifar pentru anul 1998.

Cantitatea maximă ce va fi alocată din disponibil nu va depăși cantitatea atribuită inițial în anul 1998.

Operatorii economici beneficiari ai unor cantități suplimentare, conform alineatului anterior, au obligația de a prezenta la registratura Ministerului Industriei și Comerțului, cel mai târziu până la data de 31 august 1998, formularele de certificat de export tip Uniunea Europeană, completate corespunzător.

Art. 9. — Valabilitatea certificatului de export tip Uniunea Europeană este de maximum 3 luni de la data eliberării, fără a depăși data de 31 decembrie 1998.

Art. 10. — În maximum 10 zile lucrătoare de la data efectuării exportului de ovine și caprine vii, operatorii economici care utilizează certificate de export tip Uniunea Europeană au obligația de a comunica Ministerului Industriei și Comerțului — Direcția generală probleme europene cantitățile efectiv livrate, depunând în acest scop la registratura ministerului fotocopii lizibile de pe declarațiile vamale de export, declarațiile de încasare valutară și de pe certificatul de export utilizat.

Operatorii economici care nu se conformează prevederilor alin. 1 nu vor mai avea acces la eventualele cantități rămase disponibile din anul 1998 și nici la contingentul tarifar din anul 1999.

Art. 11. — Operatorii economici care, din motive obiective, sunt în imposibilitate de a exporta cantitățile alocate

în baza prezentului ordin au obligația de a returna certificatul de export tip Uniunea Europeană neutilizat (original și copie) la Ministerul Industriei și Comerțului — Direcția generală probleme europene, cel mai târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la expirarea valabilității acestuia, dar nu mai târziu de 30 noiembrie 1998, pentru certificatele cu termen de valabilitate în cursul lunii decembrie 1998.

Cantitățile astfel disponibilizate vor fi redistribuite operatorilor economici interesați, în conformitate cu prevederile prezentului ordin.

Operatorii economici care, în termenul stabilit la alin. 1, renunță la cantitățile ce le-au fost alocate vor avea acces în continuare la contingentele tarifare de export de ovine și caprine vii în țările Uniunii Europene.

Operatorii economici care nu se conformează prevederilor prezentului articol nu vor avea acces la contingentul tarifar pentru anul 1999.

Art. 12. — La cererea scrisă și justificată a operatorilor economici, Ministerul Industriei și Comerțului — Direcția generală probleme europene poate aproba înlocuirea certificatului de export ca urmare a modificării partenerului extern sau a țării de destinație, în cadrul termenului de valabilitate a certificatului emis inițial și în condițiile returnării acestuia (original și copie) la Direcția generală probleme europene.

Valabilitatea noului certificat de export nu va depăși data limită înscrisă în certificatul eliberat inițial.

Art. 13. — Operatorii economici care au primit certificate de export în cursul anului 1998 și nu realizează minimum 95% din cantitatea acordată nu vor mai avea acces la contingentul tarifar aferent anului 1999.

Art. 14. — Specimenele de semnătură ale persoanelor din cadrul Direcției generale probleme europene, împuternicite să semneze certificatele de export tip Uniunea Europeană, precum și specimenele de ștampilă sunt notificate la Comisia Europeană, în vederea difuzării acestora la autoritățile competente ale țărilor membre ale Uniunii Europene.

Art. 15. — Exportul de ovine și caprine vii în țările membre ale Uniunii Europene, în afara contingentului tarifar prevăzut în prezentul ordin, este liberalizat, fiind supus prevederilor Reglementării Comisiei Europene nr. 1.439/1995 și nu necesită certificat de export tip Uniunea Europeană, eliberat de Ministerul Industriei și Comerțului.

Art. 16. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministru de stat,
ministrul industriei și comerțului,
Mircea Ciumara

București, 9 februarie 1998.

Nr. 4C.

1. Exportateur (Nom, adresse complète, pays)	2. Numéro de délivrance	ORIGINAL
	3. ORGANISME ÉMETTEUR	
4. Destinataire (Nom, adresse complète, pays)	5. Pays d'exportation	
	6. Pays de destination	
Document d'origine destiné à accompagner la demande pour un certificat d'importation vers la Communauté européenne d'ovins, de caprins et de viandes ovine et caprine, délivré conformément au titre II A du règlement (CE) n° 1439/1995	7. Moyen de transport au départ	8. Taux de droit
9. Marques, numéros, nombre et nature des colis; désignation des marchandises; nature et présentation du produit: viande fraîche, réfrigérée ou congelée, tête de bétail	10. Code NC	
	11. Masse nette (kilogrammes)	
12. Masse nette (kilogrammes) (en lettres)		
<p>ATTESTATION DE L'ORGANISME ÉMETTEUR</p> <p>Je soussigné atteste que la quantité figurant dans le présent document d'origine de..... kilogrammes masse carcasse¹⁾ et se référant à la quantité globale faisant l'objet du règlement (CE) n° 1440/1995 et des règlements ultérieurs sur les contingents tarifaires est originaire de Elle concerne le contingent tarifaire ouvert pour l'année</p>		
Lieu		Date
(Cachet de l'organisme émetteur)		(Signature)

À remplir soit à la machine à écrire, soit à la main en caractères d'imprimerie

¹⁾ Poids en carcasse (poids équivalent non désossé). On entend par là, le poids de viande non désossée, présentée comme telle ainsi que de viande désossée converti en poids non désossé par application d'un coefficient. À cet effet, 55 kg de viande ovine ou caprine désossée, autre que de la viande de chevreau, correspondent à 100 kg de viande ovine ou caprine non désossée, autre que de la viande de chevreau et 60 kg de viande d'agneau ou de chevreau désossée correspondent à 100 kg de viande d'agneau, désossée. 100 kg de poids vif correspondent à 47 kg de poids en carcasse (poids équivalent non désossé).

1. Exportateur (Nom, adresse complète, pays)	2. Numéro de délivrance	COPIE: 1; 2; 3
	3. ORGANISME ÉMETTEUR	
4. Destinataire (Nom, adresse complète, pays)	5. Pays d'exportation	
	6. Pays de destination	
Document d'origine destiné à accompagner la demande pour un certificat d'importation vers la Communauté européenne d'ovins, de caprins et de viandes ovine et caprine, délivré conformément au titre II A du règlement (CE) n° 1439/1995	7. Moyen de transport au départ	8. Taux de droit
	Date limite de validité	
9. Marques, numéros, nombre et nature des colis; désignation des marchandises; nature et présentation du produit: viande fraîche, réfrigérée ou congelée, tête de bétail	10. Code NC	
	11. Masse nette (kilogrammes)	
12. Masse nette (kilogrammes) (en lettres)		
<p>ATTESTATION DE L'ORGANISME ÉMETTEUR</p> <p>Je soussigné atteste que la quantité figurant dans le présent document d'origine de kilogrammes masse carcasse¹⁾ et se référant à la quantité globale faisant l'objet du règlement (CE) n° 1440/1995 et des règlements ultérieurs sur les contingents tarifaires est originaire de Elle concerne le contingent tarifaire ouvert pour l'année</p> <p style="text-align: center;">Lieu Date</p> <p style="text-align: center;">(Cachet de l'organisme émetteur) (Signature)</p>		

À remplir soit à la machine à écrire, soit à la main en caractères d'imprimerie

¹⁾ Poids en carcasse (poids équivalent non désossé). On entend par là, le poids de viande non désossée, présentée comme telle ainsi que de viande désossée converti en poids non désossé par application d'un coefficient. À cet effet, 55 kg de viande ovine ou caprine désossée, autre que de la viande de chevreau, correspondent à 100 kg de viande ovine ou caprine non désossée, autre que de la viande de chevreau et 60 kg de viande d'agneau ou de chevreau désossée correspondent à 100 kg de viande d'agneau, désossée. 100 kg de poids vif correspondent à 47 kg de poids en carcasse (poids équivalent non désossé).

1. Numele și adresa exportatorului Telefon: Telefax:	2. Nr. de înregistrare (la Ministerul Industriei și Comerțului)		
3. Partener extern	CERERE pentru eliberarea de CERTIFICAT DE EXPORT — tip U.E. contingent tarifar U.E. ovine și caprine vii		
4. Țara de destinație	5. An cota		
6. Termenul de livrare a mărfii	7. Condiția de plată		
8. Poziția tarifară/denumirea mărfii	9. Cantitatea netă solicitată, în viu (tone)	10. Preț/tonă, conform contractului de export	11. Valoarea totală
12. RUBRICA REZERVATĂ MINISTERULUI INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI Cantitatea alocată (Data, semnătura autorizată, ștampila)	13. Declarație exportator: Declar pe propria răspundere că datele menționate în prezenta cerere sunt reale. (Data, persoana autorizată, funcția, semnătura și ștampila)		

COMPONENȚA**Comisiei de atribuire a contingentului tarifar de export ovine
și caprine vii în țările Uniunii Europene pentru anul 1998**

1. Directorul general al Direcției generale comerț exterior — președintele comisiei
 2. Directorul general adjunct al Direcției generale legislație, contencios, organizare
 3. Directorul Direcției integrare europeană și regională
 4. Directorul Direcției implementare „Acquis Communautaire“
 5. Directorul Direcției licențe
 6. Directorul Direcției supravegherea pieței
 7. Consilier din Direcția integrare europeană și regională
 8. Consilier din Direcția licențe.
-

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, cu sediul în București, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați să se adreseze în acest scop, zilnic, între orele 8,30-15,00, iar vinerea, între orele 8,30-13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1998, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele societăților comerciale: RODIPET — S.A. (telefon 400.15.10), AMCO PRES — S.R.L. (telefon 312.51.09), GEMINA PRES — S.R.L. (telefon/fax 628.58.49), PERMI IMPEX — S.R.L. Râmnicu Vâlcea (telefon 050/74.17.28), TOTAL PRESS — S.R.L. (tel. 650.47.90; 650.44.75; fax 659.63.50) și ARION — S.R.L. Drobeta-Turnu Severin (tel./fax 052/22.27.25), sunt următoarele:

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	500.000	125.000	137.500	151.250	166.375
2.	Monitorul Oficial al României, în limba română, numere bis, de dimensiunea unei cărți (de peste 48 de pagini/exemplar), care nu se includ în abonamentul de la nr. crt. 1	160.000	40.000	40.000	40.000	40.000
3.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	515.000	128.750	128.750	128.750	128.750
4.	Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	960.000	240.000	240.000	240.000	240.000
5.	Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	180.000	45.000	45.000	45.000	45.000
6.	Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	750.000	187.500	187.500	187.500	187.500
7.	Colecția Legislația României	150.000	37.500	41.250	45.400	49.950
8.	Colecția de hotărâri ale Guvernului României și alte acte normative	320.000	80.000	88.000	96.800	106.500
9.	Repertoriul actelor publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	60.000	—	—	—	—
10.	Decizii ale Curții Constituționale	48.000	—	—	—	—
11.	Legislația României, ediții trilingve	200.000	50.000	50.000	50.000	50.000

• Pentru abonamente la Monitorul Oficial al României, Partea a V-a — publicarea contractelor colective de muncă pe ramură — se fac rezervări la principalii difuzori, urmând ca recuperarea contravalorii publicației să se efectueze prin rambursare, pe măsura primirii publicației.

Foarte important!

Abonamentul vă conferă informații complete și prompte cu privire la legislație și o economie importantă în bugetul dumneavoastră.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să vă adresați la telefon 614.24.29 sau fax 312.47.03.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.